

Но едничко само знайте:
 Туй богатство не скъпете
 Бедни искатъ ли ви — дайте,
 Помощта си не жалете!..
 А и друго знайте — тамо:
 Никой отъ васъ да не лъже,
 Да говори правда само —
 Инакъ ще се стопи бърже
 Като капка тоя камъкъ.
 — Да излъже? Пази Боже! —
 Чичо Златко туй не може...
 Нека само да се върне,
 Леля Гина той да зърне,
 Да я види да се смѣе
 Да се радва, да здравѣе...
 Взелъ си сбогомъ, низъ падина
 Слѣзълъ той при леля Гина,
 Далъ ѝ тоя чуденъ камъкъ,
 Що билъ топълъ като пламъкъ.
 Мигомъ леля оздравѣла,
 Засмѣла се и запѣла...
 Бързо тѣ колата впрѣгатъ
 И къмъ родно село бѣгатъ.

III.

Пекна слънце надъ кошари,
 И полето се прошари,
 Баба Марта наближава,
 Чичо Златко рано става,
 Впряга двата вола сиви
 Да разоре влажни ниви.
 А насреща — що да види?
 Съ дрипавъ кожухъ старецъ иде.
 — Що ли дири, що желае?
 Кой е? Никой го не знае. —
 Ето тихичко говори:
 — Помогнете, добри хора!
 И отъ наша леля Гина,
 Той поиска милостиня.